

Et Pontifex stans in cornu Epistolæ altaris, conversus ad altare, ex libro ibidem super altari posito, dicit :

ACTIONES nostras, quæsumus, Dómine, aspirádo præveni, et adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incipiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Post hæc Virgines consecratæ revertuntur ad portam monasterii, ubi Pontifex eas coram se genuflexas præsentat Abbatisæ similiter genuflexæ, dicens :

VIDE, quómodo istas consecratas Deo serves, et repræséntes immaculátas; redditúra pro eis ratióne, ante tribúnal Sponsi eárum, ventúri júdicis.

Tum Pontifex redit ad Ecclesiam, dicens :
Dóminus vobiscum.

Initium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

In principio, etc.

Et sacris vestibus depositis, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGIS.

CUM Rex est coronandus, Episcopi regni ad civitatem ubi coronatio fieri debet, convocantur. Rex triduanum jejunium devote peragit per hebdomadam præcedentem, videlicet quarta, et sexta Feria, et Sabbato. Dominica vero proxima sequenti coronatur, qua ipse Rex se ad communionem parat. Ecclesia vero ipsa Metropolitana, sive Cathedralis, ubi solemnitas celebrabitur, paretur; et ornatur, quo melius fieri poterit. Ad altare majus parantur ea, quæ consueta sunt parari, Pontifice celebrante; et credentia juxta altare cum rebus opportunis. Super altare ponitur gladius, cõrona; et sceptrum Regi danda, et oleum Catechumenorum, bombyx ad lingendum, et extergendum brachium Regis, et inter scapulas post unctionem, fascia ad ligandum bombycem in brachio. Paratur in Ecclesia in loco competenti thalamus, sive suggestum pro Rege, in quo sit regalis sedes ornata, et thalamus ipse sit ornatus pannis sericeis, et aulæis. Sed advertendum est, quod altitudo thalami non sit major quam gradus supremus altaris. Paratur etiam in loco convenienti tentorium, sive papilio, sub quo Rex vestes regales, pro regni consuetudine, quæ ibidem pro eo parantur, suo tempore recipit. Et si Regina etiam simul est coronanda, paratur pro ea alius thalamus, non longe a regio, sed illo aliquantulum humilior; et ita sunt situandi thalami, ut inde possint videri altare, et Pontifex celebrans. Parantur etiam ante altare, hinc et inde, sedes, pro numero Episcoporum coronationi interessentium.

Die autem Dominica, qua Rex benedicendus, et coronandus est, omnes Episcopi conveniunt mane in Ecclesia, in qua hoc fieri debet; et Metropolitanus, sive Pontifex, ad quem spectat, parat se solemniter cum ministris, Missam celebraturus, paramentis temporari convenientibus. Episcopi vero induuntur supra rochetum (vel supra superpelliceum, si sint Religiosi) amictu, stola, pluviali albo, et mitra simplici. Quibus omnibus paratis, Metropolitanus in faldistorio ante medium altaris posito sedet cum mitra, et Episcopi parati hinc et inde, super sedibus pro eis paratis, quasi in modum coronæ sedentes, sibi assistunt. Interim Rex, vestibus militaribus indutus, cum suis Prælatibus domesticis non paratis, ac Baronibus, Nobilibus, et aliis venit ad Ecclesiam; et cum fuerit prope presbyterium,

duo priores Episcopi ex paratis veniunt ei obviam, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsum inter se medium, bireto deposito, usque ante Metropolitanum deducunt, cui Rex caput inclinans, humilem reverentiam exhibet, qua facta, prior Episcoporum deducentium stans, detecto capite, versus ad Metropolitanum, dicit intelligibili voce :

REVERENDISSIME Pater, póstulat sancta mater Ecclesia cathólica, ut præsentem egrégium mílitem ad dignitátem régiam sublevétis.

Interrogat Metropolitanus :

Scítis illum esse dignum, et útilem ad hanc dignitátem?

Ille respondet :

Et nóvimus, et crédimus eum esse dignum, et útilem Ecclesiæ Dei; et ad régimen hujus regni.

Metropolitanus dicit :

Deo grátias.

Tunc sedet Rex medius inter duos Episcopos deducentes, congruenti spatio a Metropolitanis, ita ut illi faciem vertat, ipsi etiam deducentes Episcopi, senior ad dexteram, alius ad sinistram Regis se collocant, ita ut et ipsi ad alterutrum facies vertant. Quibus sic sedentibus, postquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandum Regem admonet, dicens :

Cum hódie per manus nostras, óptime Princeps, qui Christi Salvatóris nostri vice in hac re súnimur (quamvis indigni) sacram unctiónem, et Regni insígnia sis susceptúrus; bene est, ut te prius de ónere, ad quod destináris, moneámus. Régiam hódie súscipis dignitátem, et regéndi fidéles pópulos tibi commissos curam sumis. Præclárum sane inter mortáles locum, sed discriminis, labóris, atque anxietátis plenum. Verum, si consideráveris, quod omnis potéstas a Dómino

Deo est, per quem Reges regnant, et legum conditores justa decernunt; tu quoque de grege tibi commisso ipsi Deo rationem es redditurus. Primum, pietatem servabis; Dominum Deum tuum tota mente ac puro corde coles. Christianam religionem ac fidem Catholicam, quam ab incunabulis professus es, ad finem usque inviolatam retinebis, eamque contra omnes adversantes pro viribus defendes. Ecclesiarum Prælati, ac reliquis Sacerdotibus condignam reverentiam exhibebis. Ecclesiasticam libertatem non conculcabis. Justitiam, sine qua nulla societas diu consistere potest, erga omnes inconcusse administrabis, bonis præmia, noxiis debitas pœnas retribuendo. Viduas, pupillos, pauperes, ac debiles ab omni oppressione defendes. Omnibus te aduentibus benignum, mansuetum, atque affabilem, pro régia tua dignitate te præbebis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed totius populi utilitatem regnare, præmiùmque benefactorum tuorum, non in terris, sed in cœlo expectare videaris. Quod ipse præstare dignetur, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Rex electus accedit ad Metropolitanum, et coram eo, detecto capite, genuflexus, facit hanc professionem, dicens :

Ego *N.* Deo annuente, futurus Rex *N.* profiteor, et promitto coram Deo et Angelis ejus deinceps legem, justitiam et pacem Ecclesiæ Dei, populòque mihi subjécto pro posse et nosse, facere ac servare, salvo condigno misericordiæ Dei respectu, sicut in consilio fidelium meorum melius poterò invenire. Pontificibus quoque Ecclesiarum Dei, condignum et canonicum honorem exhibere; atque ea, quæ ab Imperatoribus, et Régibus Ecclesiis collata, et reddita sunt, inviolabiliter observare. Abbatibus, Comitibus, et Vassallis meis congruum honorem, secundum consilium fidelium meorum præstare.

Deinde ambabus manibus tangit librum Evangeliorum, quem Metropolitanus ante se apertum tenet, dicens :

Sic me Deus adjuvet, et hæc sancta Dei Evangelia.

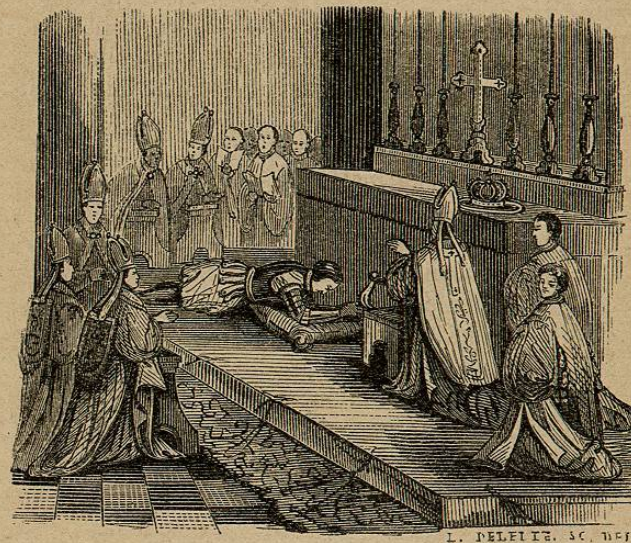
Postea Rex electus Metropolitanam manum reverenter osculatur.

His expeditis, illo genuflexo manente, Metropolitanus, deposita mitra, surgit et stans versus ad ipsum coronandum, dicit competenti voce sequentem Orationem, quam etiam dicunt omnes Pontifices parati, similiter sine mitris stantes; dicunt etiam omnia alia benedictionem et coronationem ipsam concernentia, voce submissa, Metropolitanum tamen in omnibus observantes, et imitantes.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, Créator ómnium, Imperátor Angelórum, Rex regum, et Dóminus dominántium, qui Abraham fidélem servum tuum de hóstibus triumpháre fecisti, Moysi, et Jósue pópulo tuo praelátis múltiplicem victóriam tribuisti, humilémque David púerum tuum regni fastígio sublimásti, et Salomónem sapiéntiæ pacisque ineffábili múnere ditásti, réspice, quæsumus, Dómine, ad preces humilitátis nostræ, et super hunc fámulum tuum **N.** quem súplici devotióne in Regem elígimus, bene **✠** dictiónum tuárum dona múltiplica, eúmque dexteræ tuæ poténtia semper, et ubique circúmnda; quátenus prædicti Abrahæ fidelitáte firmátus, Moysi mansuetúdi- ne fretus, Jósue fortitúdi- ne munitus, David humilitáte exaltátus, Salomónis sapién- tia decorátus, tibi in ómnibus compláceat, et per trá- mitem justitiæ inoffénso gressu semper incédât; tuæ quoque protectiónis gálea munitus, et scuto insuperá- bili júgiter protéctus, armisque cœléstibus circúmdatus, optábilis de hóstibus sanctæ crucis Christi victóriæ triúmphum feliciter cápiat, terrorémque suæ poténtiæ illis ínferat, et pacem tibi militántibus lætánter repórtet. Per Christum Dóminum nostrum, qui virtúte sanctæ crucis tártara destrúxit; regnóque diáboli superáto, ad cœlos victor ascéndit, in quo potéstas omnis, regní- que consistit victória, qui est glória humilium, et vita salúsque populórum, qui tecum vivit et regnat in uni- tate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculó- rum. **R.** Amen.

Post hæc Metropolitanus eum mitra procumbit supra faldistorium. Rex vero ad ejus sinistram in terram se prosternit, aliis Prælati paratis ante sedes suas simi- liter procumbentibus. Tunc cantores incipiunt, et pro- sequuntur Litanias, ut supra, 35. choro respondente. Cum dictum fuerit :

Ut ómnibus fidélibus, etc.
R. Te rogámus audi nos.

Metropolitanus surgit, et accepto baculo Pastoralis in sinistram manum, super electum Regem prostratum dicit :

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene **✠** dicere dignéris.

R. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit :

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene **✠** dicere, et conse **✠** crare dignéris.

R. Te rogámus audi nos.

Producendo semper super eum signum crucis. Idem dicunt, et faciunt Episcopi parati, genuflexi tamen

permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitum, cantoribus resumentibus et perficiéntibus Litanias. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra surgit, illo prostrato, atque Episcopis, deposita mitra, genuflexis manentibus, versus ad coronandum, dicit : Pater noster.

- ✠. Et ne nos indúcas in tentatióem.
 R. Sed libera nos a malo.
 ✠. Salvum fac servum tuum, Dómine.
 R. Deus meus sperántem in te.
 ✠. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis.
 R. A fácie inimíci.
 ✠. Nihil proficiat inimícus in eo.
 R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
 ✠. Dómine, exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 ✠. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

PRETELENDE, Dómine, huic fámulo tuo dexteram cœlestis auxilií; ut te toto corde perquirat, et quæ digne póstulat, cónsequi mereátur.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirádo præveni, et adjuvádo proséquere; ut cuncta nostra oratio, et operatio a te semper incipiat, et per te coepta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post hæc Metropolitanus sedet, accipit mitram, et electus Rex coram eo genuflectit; et circumstantibus Prælatís, paratis cum suis mitris, in modum coronæ, Metropolitanus intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et inungit in modum crucis illius brachium dexterum, inter juncturam manus, et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens hanc Orationem :

DEUS, Dei Filius, Jesus Christus Dóminus noster, qui a Patre óleo exultatióis unctus est præ participibus suis; ipse per præsentem sanctæ unctiósionis infusióem, Spírítus parácliti super caput tuum bene ✠ dictionem infúndat, eamdémque usque ad interióra cordis tui penetráre fáciat; quátenuus hoc visibili et tractábili óleo, dona invisibília percípere, et temporáli regno justis moderatióibus perácto, æternáliter cum eo regnáre mereáris, qui solus sine peccáto Rex regum vivit, et gloriátur cum Deo Patre in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

OREMUS.

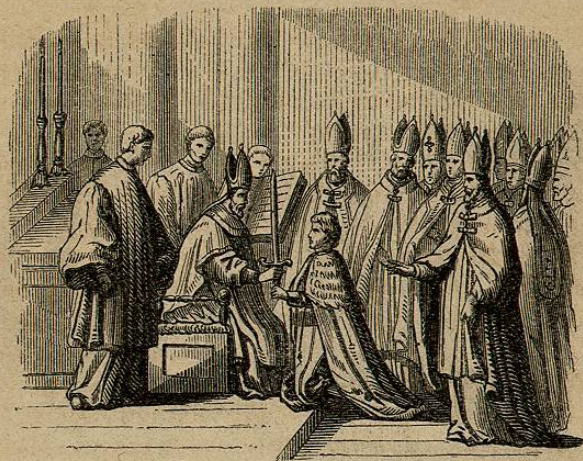
OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Házael super Syriam, et Jehu super Israel per Elíam, David quoque et Saúlem per Samuéliem prophétam in Reges inúngi fecisti,

tribue, quæsumus, mânibus nostris opem tuæ benedictionis, et huic fámulo tuo **N.** quem hódie, licet indigni, in Regem sacra unctiône delinimus, dignam delibutiónis hujus effiáciam et virtútem concéde; constitue Dómine principátum super húmerum ejus, ut sit fortis, justus, fidélis, próvidus, et indefessus regni hujus, et pópuli tui gubernátor, infidélium expugnátor, justitiæ cultor, meritórum et demeritórum remunerátor, Ecclésiæ tuæ sanctæ, et fidei christiánæ defénsor, ad decus, et laudem tui nóminis gloriósi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **ñ.** Amen.

Quo facto, Metropolitanus mica panis abstergit pollicem, et lavat manus, surgit cum mitra, descendit ante altare, ubi deposita mitra, stans cum suis ministris, facit Confessionem. Rex vero electus ad partem se retrahit, et genuflexus cum suis Prælatiis domesticis idem facit. Similiter et Episcopi, parati sine mitris stantes, bini et bini, Confessionem dicunt. Finita Confessione, Metropolitanus ascendit ad altare, et procedit in Missa more solito usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive, Prælati parati juxta suas sedes stantibus, vel sedentibus, prout tempus requirit. Interim schola inchoat Introitum, et prosequitur in Missa; et Rex a suis ducitur in sacristiam, vel sub papilione ad hoc parato, ubi inter scapulas, et brachium inunctum bombyce bene abstergitur, et induitur regalibus indumentis, ex more regni. Paratus itaque Rex, et ornatus, procedit cum suis Prælatiis, Baronibus, et aliis ad eminentem et ornatum thalamum, in Ecclesia sibi præparatum, et ibi super aliquo faldistorio ornato genuflexus incumbens, audit Missam, quam Prælati sui non parati circumstantes etiam genuflexi legunt usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Missa dicitur de die, et cum Oratione diei dicitur pro ipso electo Rege, sub uno Per Dóminum, hæc Oratio.

QUESUMUS, omaípotens Deus, ut fámulus tuus **N.** Rex noster, qui tua miseratióne suscepit regni gubernacula, virtútum étiam ómniium percipiat incrementa, quibus decénter ornátus, et vitiórum monstra devitáre, et ad te, qui via, véritas et vita es, gloriósus váleat pervenire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **ñ.** Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus sedet ante altare cum mitra in faldistorio, et Rex a suis associatus medius inter priores Prælatos paratos ad Metropolitanum reducit, cui facta reverentia, ut prius, genuflectit coram eo. Tunc Metropolitanus accipit gladium, quem unus ministrorum sibi porrrigit de altari, et illum evaginatum tradit in manus Regis, dicens :

ACCIPE gládium de altári sumptum per nostras manus, licet indignas, vice tamen, et auctoritate sanctórum Apostolórum consecrátas, tibi regaliter concessum, nostræque bene **✠** dictionis officio, in defensionem sanctæ